

Nr. van het arrest

Nr. Corr. Folio

Nr. 2005 CV 464 van het parket

Nr. van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,
zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In aanwezigheid van het Openbaar Ministerie de zaak van :

De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, bevoegd voor het
grondgebied van de provincie , met kantoren te

eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester , loco meester
beiden advocaat aan de balie van

tegen:

, geboren te in , voorheen wonende te
thans wonende te

verwezene,
die niet verschijnt noch vertegenwoordigd wordt.

Beschuldigd van te op een niet nader te bepalen datum tussen 7
september 1981 en 5 december 1996,

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven

Op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde eigendom van:

- 1/ , geboren te op
mijnwerker, wonende te
- 2/ geboren te op
, gepensioneerde, wonende te

Een grond te hebben gebruikt voor het plaatsen van een vaste inrichting, te weten: een garage van 4,9m bij 10,7m te hebben gebouwd zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen en vanaf 5 december 1996 tot 30 juni 1999 voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 5.000 Fr. per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het 2° hypotheekkantoor te
op 04.11.1999, boek en
ambtshalve ingeschreven. Ontvangen : 3.825 frank.
De Bewaarder (get.)

het onroerend goed toebehorend aan _____ en _____ krachtens akte
van aankoop d.d. 3 september 1981 ontvangen op 7 september 1981 door
notaris te _____

*

Gezien het vonnis van de correctionele rechtbank te Hasselt d.d. 07 december
1999 dat na tegenspraak zegt:

Beveelt het herstel van de plaats in de vorige staat, hetgeen impliceert de
integrale slooping – inclusief de vloerplaten – van de garage van 4,9 m x 10,7 m
bestaande uit rode bakstenen en een golfplaten dak en dit binnen de MAAND
nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college
van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het
vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van de beklagde kan
voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling
van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren,
op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met
de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op
vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Veroordeelt beklagde daarenboven tot een dwangsom van 5.000 frank per dag
vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

*

Gezien het arrest van het hof van beroep te Antwerpen d.d. 13 april 2005 waarbij
onder andere als volgt werd beslist:

Stelt vast dat er geen aanleiding meer is om in te gaan op de herstellvordering.

*

Gezien het arrest van het Hof van Cassatie gewezen op 13 december 2005
hetwelk het bestreden arrest vernietigt in zoverre het uitspraak doet over de
herstellvordering en de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Brussel
verwijst.

*

Gezien het tussenarrest van het hof van beroep te Brussel d.d. 22
december 2009.

Gehoord het verslag van voorzitter

Gehoorde de eisende partij in haar middelen van verdediging zoals door meester ter zitting ontwikkeld.

Gezien de conclusie en stukken van de eisende partij.

De verwezene is niet verschenen noch werd hij vertegenwoordigd op de zitting van het hof d.d. 12 september 2011, waarop de zaak behandeld werd, hoewel regelmatig gedagvaard.

Gelet op het tussenarrest d.d. 22 december 2009 waarbij de zaak werd opgeschort tot aan de uitspraak van het Grondwettelijk Hof nopens de vragen gesteld door het hof van beroep te Gent d.d. 27 november 2009.

De zaak werd ter zitting van het hof d.d. 12 september 2011 integraal hernomen.

Het staat vast dat de herstellvordering als accessorium van de strafvordering, teneinde ontvankelijk te zijn, tijdig bij de strafrechter dient aanhangig gemaakt te zijn.

Dit impliceert dat op het ogenblik dat de herstellvordering werd ingesteld een ontvankelijke strafvordering bestond en dat deze strafvordering samen met de herstellvordering of voorafgaandelijk aan de herstellvordering voor het vonnisgerecht aanhangig gemaakt werd als drager van de herstellvordering.

De huidige herstellvordering werd, samen met de strafvordering, voor de correctionele rechtbank van Hasselt gebracht bij dagvaardingsexploot d.d. 30 oktober 1999 voor de zitting van 16 november 1999 vermits op dat ogenblik de strafrechter kennis kreeg van deze herstellvordering.

Daarenboven was, op het ogenblik dat de herstellvordering bij het vonnisgerecht werd ingeleid, het misdrijf van instandhouding nog strafbaar zodat er toen nog samenloop (art. 65 Sw.) was met het misdrijf van oprichting – uitvoering van werken. Op dat ogenblik was noch het oprichtingsmisdrijf, noch het instandhoudingsmisdrijf verjaard zodat de herstellvordering, in de mate dat zij gesteund wordt op het oprichtingsmisdrijf, tijdig werd ingesteld (art. 7.7.4 V.C.R.O. en 26 V.T. Sv.)

De huidige herstellvordering werd ingesteld vóór 22 augustus 2003 ,dit is het ogenblik waarop het strafbaar karakter van de instandhoudingsmisdrijven, voor zover ze niet gepleegd werden in ruimtelijk kwetsbaar gebied, opgeheven werd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 of - retroactief - door het vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof d.d. 19 januari 2005.

De opheffing van de strafbaarstelling van het ten laste gelegde instandhoudingsmisdrijf, na het tijdstip waarop de eerste rechter van de strafvordering gevat werd, brengt mee dat de verwezene voor het instandhoudingsmisdrijf van rechtsvervolging diende ontslagen te worden, maar niet dat voor de ontvankelijkheid van de herstellvordering en de strafvordering geen rekening met de voormelde samenhang mag gehouden worden.

De herstellvordering is derhalve tijdig ingesteld.

Terecht stelt de stedenbouwkundige inspecteur dat ook in het geval het misdrijf van oprichting nu vervallen is door verjaring, zoals definitief vastgesteld door het hof van beroep te Antwerpen, de herstellvordering nog kan geënt worden op dit verjaarde misdrijf.

Het staat vast dat de stedenbouwkundige inspecteur ook een cassatiemiddel aanvoerde tegen de afzonderlijke beslissing tot afwijzing van het gevorderde herstel, in zoverre gestoeld op de feiten van oprichting zodat de vermelding in het dictum van het cassatiearrest "*Vernietigt het bestreden arrest in zoverre het beslist over de herstellvordering*" in die zin wordt uitgelegd als betrekking hebbend op de beslissing over de herstellvordering in zoverre deze vordering steunt op de telastlegging van instandhouding en in zoverre deze geënt is op de tenlastelegging van oprichting.

Inzake wijst het hof op de vaststelling dat het feit van het oprichtingsmisdrijf op heden strafbaar is volgens art. 4.2.1.1°.a en 6.1.1.1° en 6.1.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna VCRO genoemd) .

Het voorwerp van de herstellvordering, zoals nog geformuleerd door de stedenbouwkundige inspecteur in conclusie neergelegd op de zitting van het hof d.d. 12 september 2011, werd beperkt tot de afbraak van de vloerplaten van de kwestieuze garage.

Uit het proces-verbaal van vaststelling d.d. 22 mei 2007 blijkt wel degelijk dat de garage zelf werd afgebroken doch dat het betonnen vloerdek nog steeds aanwezig was.

Er wordt geen proces-verbaal van vaststelling van afbraak van deze vloerplaat voorgebracht.

Teneinde die vordering tot herstel te kunnen gegrond verklaren, dient het hof wel vast te stellen dat dit oprichtingsmisdrijf, waarop de herstellvordering geënt wordt, bewezen is in hoofde van de verwezene en dat dit misdrijf een toereikende grond tot herstel uitmaakt.

Het staat vast dat de kwestieuze garage werd gebouwd zonder voorafgaandelijke en uitdrukkelijke vergunning en dat er inzake geen regularisatievergunning bekomen werd.

Het staat eveneens vast dat deze garage gebouwd werd op een onroerend goed waarvoor de op 28 februari 1996 goedgekeurde bouwverordening van toepassing is, die als hoofdbedoeling had het algemene straatbeeld en de karakteristieken van de diverse woontypes te bewaren.

De herstellvordering werd inzake hoofdzakelijk als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat overeenkomstig de bepalingen van de verordening uitbreidingen volgens prioriteit dienen te gebeuren ofwel aan de achtergevel, ofwel aan de zijgevel i.f.v. het desbetreffende type en met voldoende terughoudendheid dat zowel type als straatbeeld hun typering bewaren; de materialen dienen uniform te zijn met die van het hoofdgebouw; de inplanting moet gebeuren op minimum twee meter van de perceelsgrens, tenzij tegenaanbouw gegarandeerd wordt;

Overwegende dat de kwestieuze garage strijdig is met de bovenvermelde voorschriften van de gemeentelijke bouwverordening door haar oprichting in esthetisch onverantwoorde materialen en haar inplanting op geringe afstand van de perceelsgrens vormt ze geen harmonisch geheel met het hoofdgebouw en is ze niet integreerbaar in het straatbeeld; de goede ruimtelijke ordening wordt er ernstig door in het gedrang gebracht;

Overwegende dat de kwestieuze garage ter plaatse niet vergund, noch gedoogd kan worden, gelet op de bepalingen van het gewestplan en de gemeentelijke bouwverordening

Deze herstellvordering is voor de kwestieuze werken noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Tot herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Het blijkt niet dat zij genomen werd met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur of zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij strookt met de wet.

Noch het belang dat de gevolgen van het herstel voor de verwezene kan hebben, noch het tijdsverloop doen afbreuk aan de interne wettigheid van de herstellvordering.

Het hof is van oordeel dat, in acht genomen de motieven aangehaald in de vordering, zij niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door de uitvoering van de gevorderde werken weegt op tegen de last die er voor de overtreder ook uit voortvloeit.

De finaliteit van de herstellvordering is het herstel van de door de bouwinbreuken verstoorde legaliteit zodat zij eerst zonder voorwerp wordt nadat dit herstel daadwerkelijk een feit is ofwel door het supprimeren van de wederrechtelijke gevolgen van de inbreuken ofwel door het uitvoeren van de werken conform een bekomen regularisatievergunning, die inzake (tot op heden) niet bekomen werd wat de voormelde werken betreft.

De gevorderde dwangsom van 125 euro per dag vertraging wordt opgelegd nu uit de behandeling van de zaak en het strafdossier blijkt dat er reden is om aan te nemen dat de verwezene niet vrijwillig zal overgaan tot dat herstel. De op te leggen dwangsom moet hem er toe aanzetten het rechterlijk bevel effectief uit te voeren of te doen uitvoeren binnen de in functie van de omvang van het herstel hierna bepaalde termijn.

De termijn van ZES MAANDEN voor de uitvoering van het herstel komt gepast voor rekening houdend met de aard van de kwestieuze uit te voeren werken.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

**RECHTSPREKEND BIJ VERSTEK t.a.v. de verwezene en NA
TEGENSPRAAK t.a.v. de overige partijen;**

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen :

- 24 van de wet van 15 juni 1935,
- 186, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering,
- 84 Hypotheekwet;
- 6.2.2 derde lid VCRO

Doet het vonnis d.d.7 december 1999, binnen de perken van de cassatie, teniet en opnieuw rechtsprekend :

Verklaart de herstellvordering ten aanzien van de verwezene als volgt gegrond :

Beveelt op vordering van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van ZES MAANDEN, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de afbraak van de vloerplaten van de garage op het perceel gelegen te kadastraal gekend onder

en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging;

Beveelt dat, indien de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn, de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van _____ van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen bepaald is in artikel 6.1.46 VCRO.

Veroordeelt de verwezene in de kosten na cassatie begroot op 207,62 euro.

Verstaat dat deze eindbeslissing op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven wordt op de wijze bepaald in artikel 84 van de Hypotheekwet;

Zegt voor recht dat dit arrest zal worden ingeschreven in het register van de vergunningen van de gemeente Beringen overeenkomstig art. 6.2.2 derde lid VCRO.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **10 oktober 2011**, waar aanwezig waren :

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
plaatsvervangend raadsheer,
advocaat-generaal,
griffier.